

[Glistrup]

uanset om Jydekompaniet ikke kan sælge cykler i Kina.

Derfor er det, det drejer sig om, at vi kan skaffe arbejde. Kan vi ikke skaffe arbejde, skal vi selvfølgelig give socialhjælp. Men det er altså hr. Jørgen Estrups partifælles opgave og ikke den overflødige blindtarm, vi har i form af en arbejdsminister.

(Kort bemærkning).

**Kaj Poulsen (S):**

Jeg synes lige, jeg skal rette hr. Glistrup.

Det er rigtigt, at jeg sagde, at regeringen har fordoblet udlandsgælden. Men det, der er det afgørende, er, at det var præcis i den periode, hvor Fremskridtspartiet var parlamentarisk grundlag. Jeg ved da godt, at hr. Glistrup var væk et par år, men det hjælper ikke noget. Det er Rio Bravo-forliget og den politik, der er ført, der har gjort, at vi har fået underskud og forøget udlandsgæld osv.

Må jeg godt sige: Der ligger jo også en forsikringsordning i det her system, som jeg synes det er vigtigt at vi fastholder, og som Det Radikale Venstre er inde på. Nu har man hævet parternes betaling fra omkring 12 pct. i 1982 til 35 pct. i 1989. Når Det Radikale Venstre spiller ud, som de har gjort her i dag, så må man kunne få et skud på, hvor meget mere den skal stige. Hvad er hensigten? Vi synes faktisk, at den finansieringsomlægning, der har været, er voldsom.

Men jeg vil da også godt sige, at jeg synes, at man skal prøve at se det fra statens side. Hvis nu staten og det borgerlige flertal fører en ordentlig politik, så vil man for hver 10.000 mennesker, man får i arbejde, spare 3½ mia. kr. på statens budgetter. Og man skal ikke ret langt ned, før man kan begynde at regne ud, at den her finansieringsordning ville give overskud på statens budgetter, hvis vi fik folk i beskæftigelse. Det skal der såmænd ikke ret mange regnskabsanalyser til for at finde ud af. Der må selvfølgelig være balance i disse sager.

Jeg er da enig i, at det på forskellige måder er et utrolig spændende område, vi er kommet til at diskutere. Der er lagt op på nogle måder, som jeg har betegnet som direkte fjollede, fordi de folk, der har taget fat på det, ikke normalt beskæftiger sig med området, men formentlig har syntes, det var spændende – de dér vildmænd.

Jeg vil da godt sige, at vi da også har ønsker til dette. Vi har bl.a. et ønske – det har vi tidligere markeret over for ministeren – vedrørende de mennesker specielt i fiskeriindustrien, som man straffede i 1982, fordi de ikke skulle bruge hjemsendelsesordningerne så voldsomt. De har fået nedsat deres ugeløn med op til 500 kr. på grund af, at man udbetaler dimittendsatsen, fordi de ikke kan få fuld arbejdstid. Det ønsker vi selvfølgelig fjernet. Det skal indgå i debatten. Vi har også andre ønsker.

Jeg synes, det er en spændende debat, vi er kommet i gang med, og det er spændende at se, hvad det kan ende med. Jeg synes som sagt, det kunne være rart at få en markering fra De Radikale: Hvor højt skal selvfinansieringen for parterne op?

(Kort bemærkning).

**Glistrup (FP):**

Til hr. Kaj Poulsens belæring skal jeg oplyse, at da denne regering først og fremmest ved en vild og tåbelig og vanvittig politik fik udlandsgælden til totalt at eksplodere – det var med 1986 som kerneåret og i årene deromkring – var Fremskridtspartiet med de fire mandater, vi sad med på det tidspunkt, ikke parlamentarisk grundlag for noget som helst. Vi havde overhovedet ingen indflydelse, da det gik galt i Danmark.

Hr. Kaj Poulsen har ret i, at da det ikke gik så godt, nemlig i perioden fra oktober 1982 og frem til det ulykkelige valg i januar 1984, ødelagde regeringen også en hel del. Det er rigtigt, at der dér findes eksempler på, at nogle personer, valgt på liste Z under helt andre forudsætninger – salige hr. Uffe Thorndahl og hr. Askjær-Jørgensen, og hvem vi ellers kan nævne – som partiforrædere og klasseforrædere og landsforrædere støttede den ødelæggende politik, denne regering kørte fra oktober 1982 og frem til januar 1984.

Men den helt undergravende politik, som startede i januar 1984, skyldtes, at Fremskridtspartiet blev så svagt, at vi ikke kunne få indflydelse på noget som helst. Det var dér, det kørte fuldstændig i grøften for Danmark med den kæmperekord med hensyn til valutaunderskud, vi havde i 1986 og årene før.

Efter september 1987 er det dog trods alt begyndt at gå i den rigtige retning med fremskridt, og det gør det forhåbentlig endnu mere, når vi